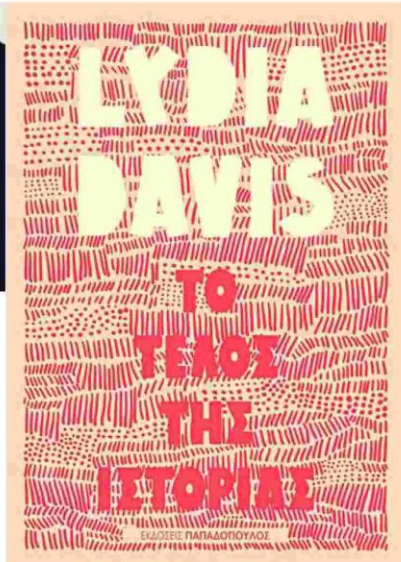

ΒΙΒΛΙΑ

Πρώτη ανάγνωση

Ήρωες που μας ταξιδεύουν στις οικογενείς σελίδες της ιστορίας και στα άδυτα της ανθρώπινης ψυχής πρωταγωνιστούν στις νέες κυκλοφορίες της σεζόν. **Από την Ξένια Γεωργιάδου**

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

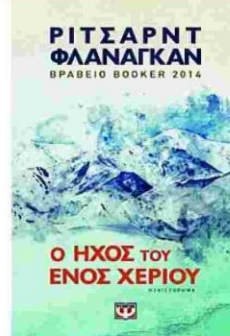
Τον Σεπτέμβριο του 1984 ένας εκρηκτικός μηχανισμός τοποθετείται στο ξενοδοχείο Γκραντ στο Μπράιτον της Αγγλίας. Ήταν προγραμματισμένος να εκραγεί 24 μέρες αργότερα, όταν η Μάργκαρετ Θάτσερ θα διέμενε σε αυτό με σκοπό να συμμετάσχει στις εργασίες του επίσης συνεδρίου του Συντηρητικού Κόμματος. Στην *Κατάδυση*, η πένα του Βρετανού Τζόνθαν Λη αναπλάθει την παράτολμη αυτή δολοφονική απόπειρα, συνδυάζοντας πραγματικά και φανταστικά γεγονότα, κωμικά και τραγικά στοιχεία και μοναδικούς χαρακτήρες, όπως ο νεαρός Νταν, μέλος του I.R.A., ο Μους, υποδιευθυντής του ξενοδοχείου, και η έφηβη κόρη του Φρέγια. Μέσα σε τέσσερες εβδομάδες η ζωή όλων θα αλλάξει ριζικά. (Εκδόσεις Καστανιώτη)

ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΑΓΑΠΕΣ

«Η ιδέα πως ήταν δώδεκα χρόνια μικρότερός μου είχε ενδιαφέρον. Δεν ήξερα αν είχα μετακινηθεί δώδεκα χρόνια προς τα πίσω για να είμαι μαζί του ή αν εκείνος προχωρούσε προς τα εμπρός για να είναι μαζί μου, αν εγώ ήμουν το μέλλον του ή εκείνος το παρελθόν μου». Μια μεσήλικη μεταφράστρια γνωρίζει έναν φοιτητή και όταν η σχέση τους τελειώνει με δική του πρωτοβουλία εκείνη αποφασίζει να ανασυνθέσει στο χαρτί τα πραγματικά περιστατικά και την ατιόσφαιρα αυτού του δεσμού, γράφοντας ένα μυθιστόρημα. Τι κρατάς και τι παραλείπεις σε μια προσωπική ιστορία; Στο μυθιστόρημα *Το τέλος της ιστορίας*, η βραβευμένη με Booker Lydia Davis μας θυμίζει με τρόπο άλλοτε μελαγχολικό και άλλοτε αστειό πως το πραγματικό τέλος ενός έρωτα έχει μεγάλη χρονική απόσταση από το γεγονός που σηματοδοτείται τη λήξη του. (Εκδόσεις Παπαδόπουλος)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

«Είναι αδύνατον να είναι κανείς μόνο το παρελθόν του. Είμαι ό,τι είμαι τώρα. Έζησα όντως εδώ, αλλά ήταν "κάποτε", άλλο "κάποτε" και άλλο "τώρα". Αυτό είναι το μόνο που υπάρχει και θα υπάρξει ποτέ. Είμαι τα όνειρά μου για το αύριο». Η 16χρονη Σόνια εγκαταλείπει τον μέθυσο και βίαιο πατέρα της και αναζητά την τύχη

της στο Σίδνεϋ. Είκοσι δύο χρόνια αργότερα, ωστόσο, επιστρέφει στην Τασμανία γυρεύοντας απαντήσεις. Μέσα από τις αναμνήσεις της αποκαλύπτεται η ζοφερή ιστορία των γονιών της, του Σλοβένου εργάτη Μπόγιαν Μπίλο, που ταξίδεψε στα μέσα του περασμένου αιώνα μαζί με τη Μαρία, τη γυναίκα του, και την τρίχρονη κόρη τους Σόνια, μέχρι την Αυστραλία με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής. *Ο ήχος του ενός χεριού*, του Αυστραλού Ρίτσαρντ Φλάναγκαν, βραβευμένου με Booker το 2014, είναι ένα σπαρακτικό μυθιστόρημα για τις φρικαλεότητες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, για τις απογοητεύσεις που βιώνουν οι πρόσφυγες στη νέα τους ζωή και τα ένοχα οικογενειακά μυστικά. (Εκδόσεις Ψυχογιός)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΡΟΜΟΥ

Ένα πορτοκάλι κομμένο σε οκτώ όγδοα για το πρώτο μάθημα πάνου, ένα βάζο μαρμελάδα κρυμμένο στην ντουλάπα, μια κούφρα ρύζι βρασμένο σε καστανόζουμο, ένα αλάδωτο κουνουπίδι, μια φέτα ξερό ψωμί, ταπεινά λαχανικά και φρούτα, εδέσματα των οποίων η έλλειψη ή και η αναπάντεχη παρουσία σε ελληνικά σπίτια της πρωτεύουσας και της επαρχίας ξετυλίγουν ιστορίες από την περίοδο της ιταλογερμανικής Κατοχής. Στο βιβλίο *Ο έτερος εκθρόνος*, η Ελισάβετ Χρονοπούλου αναδεικνύει μέσα από 10 αριστοτεχνικά γραμμένα διηγήματα τα σημάδια που άφησε στην ψυχή των ανθρώπων η εμπειρία του πολέμου, το αίσθημα της απώλειας, της μοναξιάς, της στέρσης, του φόβου. Με όπλο τη γλώσσα της, μιλά για έναν τρόπο που κατύθνη συνειδήσεις, παρέλυε το σώμα, έκανε τα χέρια να δείχνουν προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση προδίδοντας κρυψώνες, τα αυτά να κωφεύουν σε επείγουσες εκκλήσεις, τα μάτια να χαμπλώνουν με ενοχή μπροστά στη θέα ενός άψυχου σώματος. (Εκδόσεις Πόλις)